

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2017/36
Karar Sayısı : 2017/147
Karar Tarihi : 1.11.2017
R.G. Tarih – Sayı : 20.12.2017 - 30276

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Erzincan Sulh Ceza Hâkimliği

İTİRAZIN KONUSU: 4.6.1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'na, 4.2.2015 tarihli ve 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen geçici 22. maddenin Anayasa'nın 2. ve 38. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından verilen idari para cezasına karşı yapılan itiraz başvurusunda, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN VE İLGİLİ GÖRÜLEN KANUN HÜKÜMLERİ

A. İtiraz Konusu Kanun Hükmü

Kanun'un, 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen itiraz konusu geçici 22. maddesişöyledir:

“Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar, 24 üncü maddenin on birinci fıkrası gereğince 7 nci maddeye göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinler için müracaat edilmiş olmasına rağmen süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinlerin süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında 30.000 TL idari para cezası uygulanır. İdari para cezası yatırılan ruhsatlar iptal edilmez, bu ruhsatlar hakkında 24 üncü maddenin on birinci fıkrası hükümleri uygulanır.”

B. İlgili Görülen Kanun Hükmü

Kanun'un 24. maddesinin 6592 sayılı Kanun'un 13. maddesi ile değiştirilen on birinci fıkrası şöyledir:

“7 nci maddeye göre gerekli izinlerin alınmasından itibaren işletme izni verilir. Bu iznin verildiği tarihten itibaren Devlet hakkı alınır. Ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde 7 nci maddeye göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirme kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili izinlerin Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip, işletme izni düzenlenir. Süresi içinde yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatlar için her yıl 50.000 TL idari para cezası verilir. İşletme ruhsat süresi sonuna kadar bu fıkra da belirtilen izinlerden dolayı işletme izninin alınamaması hâlinde ruhsat süresi uzatılmaz.”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Zühtü ARSLAN, Burhan ÜSTÜN, Engin YILDIRIM, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Recep KÖMÜRCÜ, Nuri NECİPOĞLU, Celal Mümtaz AKINCI, Muammer TOPAL, M. Emin KUZ, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ'in katılımlarıyla 1.3.2017 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle uygulanacak kural sorunu görüşülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre; bir davaya bakmakta olan mahkeme, bu davada uygulanacak bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa o hükmün iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak bu kurallar uyarınca, bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görevine giren bir davanın bulunması ve iptali istenen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekmektedir. Uygulanacak yasa kuralları, davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

3. Başvuru kararında, 3213 sayılı Kanun'un geçici 22. maddesinin iptali talep edilmiştir.

4. Bakılmakta olan dava, Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından verilen idari para cezasına karşı yapılan itiraz başvurusuna ilişkindir.

5. İtiraz konusu kural, maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar 3213 sayılı Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası gereğince aynı Kanun'un 7. maddesine göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinler için müracaat edilmiş olmasına rağmen süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinleri süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında idari para cezası uygulanmasına ilişkindir.

6. Bakılmakta olan dava, itiraz konusu kuralın birinci cümlesinde yer alan yükümlülüklerin yerine getirilmemesi nedeniyle verilen idari para cezasının iptali talebine ilişkin bir davadır. Söz konusu davada kesinleşmiş bir idari para cezası bulunmadığından bu cezanın yatırılması nedeniyle geçerliliği devam eden ruhsat hakkında 24. maddenin on birinci fıkrası hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bir husus da bulunmamaktadır. Bu nedenle itiraz konusu kuralın ikinci cümlesi başvuruda bulunan Mahkemede bakılmakta olan davada uygulanacak kural değildir.

7. Açıklanan nedenlerle 4.6.1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'na, 4.2.2015 tarihli ve 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen geçici 22. maddenin;

A. İkinci cümlesinin, itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma olanağı bulunmadığından bu cümleye ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE,

B. Birinci cümlesinin esasının incelenmesine,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

8. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Berrak YILMAZ tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu ve ilgili görülen kanun hükümleri, dayanan Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. İtirazın Gerekçesi

9. Başvuru kararında özetle, itiraz konusu kuralda yer alan izinlerin verilip verilmeyeceğinin, verilecek ise hangi sürede nasıl verileceğinin belirsiz olduğu; kabahat olarak ihdas edilen fiilin akıbetinin belirsiz bir sürece ve idari bir karara bağlandığı; söz konusu izinlerin idare tarafından geç verilmesinde kişinin kusuru, dahi ve iştiraki bulunmadığı; müracaat edenlerin iradeleri dışında gerçekleşen “süresi içinde izin alamama” nedeniyle sorumlu tutulup cezalandırılmalarının hukuk devleti ilkesi ile suç ve cezaların şahsiliği ilkesine aykırı olduğu belirtilerek kuralın Anayasa’nın 2. ve 38. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

B. Anayasa’ya Aykırılık Sorunu

10. İtiraz konusu kuralla, Kanun’un geçici 22. maddesinin yürürlüğe girdiği tarihe kadar 24. maddenin on birinci fıkrası gereğince 7. maddeye göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinler için müracaat edilmiş olmasına rağmen süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinleri süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında 30.000 TL idari para cezası uygulanacağı öngörülmektedir.

11. Anayasa’nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa’ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

12. Hukuk devletinde ceza hukukuna ilişkin düzenlemelerde olduğu gibi idari yaptırımlar açısından da hangi eylemlerin kabahat sayılacağı, bunlara uygulanacak yaptırımın türü ve ölçüsü, yaptırımın ağırlaştırıcı ve hafifletirici nedenlerinin belirlenmesi gibi konularda kanun koyucu takdir yetkisine sahiptir.

13. Bununla birlikte hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçülülük ilkesi uyarınca düzenlemelerde öngörülen yaptırım, insan onuruna aykırı bulunmamalı ve suçla yaptırım arasında bir ölçüsüzlüğe yol açmamalıdır. Ölçülülük ilkesi “elverişlilik”, “gereklilik” ve “orantılılık” olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. “Elverişlilik”, başvuru önlemin ulaşmak istenen amaç için elverişli olmasını, “gereklilik” başvuru önlemin ulaşmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, “orantılılık” ise başvuru önlem ve ulaşmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir. Bir kuralda öngörülen düzenleme ile ulaşmak istenen amaç arasında da “ölçülülük ilkesi” gereğince makul bir dengenin bulunması zorunludur.

14. Anayasa’nın 38. maddesinin birinci fıkrasında “Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz...”, üçüncü

fıkrasında “Ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleri ancak kanunla konulur.” denilerek suçun ve cezanın kanuniliği esası benimsenmiş; yedinci fıkrasında ise ceza sorumluluğunun şahsi olduğu belirtilmiştir.

15. Ceza sorumluluğunun şahsiliği ceza hukukunun temel kurallarındandır. Cezaların şahsiliğinden amaç, bir kimsenin işlemediği bir fiilden dolayı cezalandırılmamasıdır. Diğer bir anlatımla bir kimsenin yalnızca kendi eyleminden sorumlu olmasıdır. Bu ilkeye göre asli ve ferî failden başka kişilerin bir suç sebebiyle cezalandırılmaları mümkün değildir. Anayasa’nın 38. maddesinin yedinci fıkrası ile ilgili gerekçede de “...fıkra, ceza sorumluluğunun şahsi olduğu; yani failden gayri kişilerin bir suç sebebiyle cezalandırılmayacağı hükmünü getirmektedir. Bu ilke dahi ceza hukukuna yerleşmiş ve ‘kusura dayanan ceza sorumluluğu’ ilkesine dahil, terki mümkün olmayan bir temel kuralıdır.” denilmektedir. Anayasa’nın 38. maddesinde idari ve adli cezalar arasında bir ayırım yapılmadığından idari para cezaları da bu maddede öngörülen ilkelere tabidir.

16. Kanun’un 3. maddesine göre “arama ruhsatı, belirli bir alanda maden arama faaliyetlerinde bulunulabilmesi için verilen yetki belgesini”, “işletme ruhsatı, işletme faaliyetlerinin yürütülebilmesi için verilen yetki belgesini”, “işletme izni, bir madenin işletmeye alınabilmesi için izni”, “Genel Müdürlük, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğünü” ifade etmektedir.

17. Kanun’un 7. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına göre özel çevre koruma bölgeleri, millî parklar, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları, muhafaza ormanları, 4.4.1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu’na göre korunması gerekli alanlar, 1. derece askerî yasak bölgeler, 1/5000 ölçekli imar planı onaylanmış alanlar, 1. derece sit alanları ile madencilik amacı dışında tahsis edilen ve Genel Müdürlük tarafından uygun görüş verilen elektrik santralleri, organize sanayi bölgeleri, petrol, doğalgaz ve jeotermal boru hatları gibi yatırım alanlarına ait koordinatlar ilgili kurumlar tarafından Genel Müdürlüğe bildirilir. Bu alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlaması hâlinde iki ay içinde ruhsat bedeli yatırılmasından sonra bu alanlara ilişkin olarak ilgili kurumlardan izin alınması için müracaat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde izin alınması durumunda Kanun’un 16. maddesine göre ruhsat düzenlenir, izin alınamaması hâlinde müracaat reddedilir.

18. Kanun’un 24. maddesinin on birinci fıkrası 6592 sayılı Kanun’un 13. maddesiyle değiştirilmiştir. Değişiklikten önce on birinci fıkraya göre ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde Kanun’un 7. maddesine göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirmesi kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili diğer izinlerin alınarak Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip işletme izni düzenleneceği; yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatların teminatı irat kaydedilerek iptal edileceği düzenlenmiştir.

19. 24. maddenin on birinci fıkrasında 6592 sayılı Kanun’la yapılan değişiklikle ruhsat sahibince, işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıl içinde 7. maddeye göre alınması gerekli olan çevresel etki değerlendirme kararı, mülkiyet izni, işyeri açma ve çalışma ruhsatı ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlar ile ilgili izinlerin Genel Müdürlüğe verilmesini müteakip işletme izni düzenleneceği, süresi içinde yükümlülükleri yerine getirilmeyen ruhsatlar için her yıl 50.000 TL idari para cezası verileceği, işletme ruhsat süresi sonuna kadar bu fıkra belirtilen izinlerden dolayı işletme izninin alınamaması hâlinde ruhsat süresinin uzatılmayacağı hüküm altına alınmıştır.

20. İtiraz konusu kural gereğince ruhsat için alınması gerekli olan izinler Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası gereğince 7. maddeye göre alınması gerekli olan izinler ile Genel Müdürlüğün kayıtlarına işlenmiş alanlarla ilgili diğer izinlerdir. Kuralla, maddenin yürürlüğe girdiği 18.2.2015 tarihine kadar işletme ruhsatı yürürlük tarihinden itibaren üç yıllık sürenin ruhsat sahibi tarafından söz konusu yükümlülüklerin yerine getirilmeksizin dolmuş olması, diğer bir deyişle 6592 sayılı Kanun'la yapılan değişiklik öncesi ruhsat iptali aşamasına gelinmiş ancak henüz ruhsat iptali işleminin yapılmamış olması gerektiği anlaşılmaktadır.

21. İtiraz konusu kuralla, Kanun'un 24. maddesinin on birinci fıkrası kapsamında değişiklik öncesi düzenlemeler nedeniyle iptal durumunda olan işletme ruhsatları için geçici bir düzenleme yapılarak bir imkân sağlanmakta ve ruhsat iptali yerine idari para cezası uygulanması öngörülmektedir. Zira kişilerin belirli bir alanda maden arama faaliyetlerinde bulunabilmek için aldıkları arama ruhsatı ve daha sonra işletme faaliyetlerinin yürütülebilmesi için aldıkları işletme ruhsatı Kanun'da öngörülen esas ve usullere göre bedel karşılığında alınan ve yıllık aidatları olan yetki belgeleridir.

22. Kanun'a göre madencilik faaliyetinde bulunan kişiler işletme ruhsatı alıncaya kadar madencilik faaliyetleri için zorunlu ve temdit dâhil ruhsat süresi ile sınırlı olan yol, su, haberleşme, enerji nakil hattı, bant konveyör, havai hat, kuyu tesisleri, şantiye binası, yemekhane, atölye, kantar tesisleri, maden stok alanı, pasa döküm alanı, atık barajı, trafo, patlayıcı madde ve müştemilatı deposu gibi geçici yapı ve binalar gibi altyapı tesisleri ile madencilik faaliyetleri için zorunlu olan her türlü kırma, eleme, öğütme, kesme ve sayalama tesisleri ile işleme tesisi kapsamında asfalt üretim, hazır beton, yapı elemanı tesisleri, sallantılı masa, jig, konsantratör, flotasyon, liç, kalsinasyon, bioksidasyon ve benzeri cevher hazırlama ve zenginleştirme tesisleri, karıştırma, depolama, stoklama, atık kazanma ve atık bertaraf tesisleri gibi geçici üniteler şeklinde tesisler kurmakta ve arama ruhsat sahasında bir termin planı dâhilinde ekonomik olarak işletilebilecek bir maden yatağı bulabilmek için arama süresi boyunca yapılacak olan arama faaliyetlerini ve bu faaliyetlerin gerçekleştirilmesine yönelik yatırım bilgilerini ve mali yeterliliği içeren maden arama projesi hazırlamaktadır. Dolayısıyla madencilik faaliyetinde bulunan kişilerin işletme ruhsatı alıncaya kadar Kanun'da öngörülen usul ve esaslara göre madencilik faaliyetleriyle ilgili pek çok tesis ve altyapı tesisi kurarak maden arama projesi almak suretiyle madencilik faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin yatırımlar yaptığı açıktır. Kanun koyucunun kuralla, maddede belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi hâlinde ruhsat iptali yerine idari para cezası uygulanmasını öngörmek suretiyle ruhsat sahiplerinin işletme ruhsatlarının geçerliliklerinin devamını sağlayarak söz konusu yatırımların korunmasını ve madencilik faaliyetlerinin devam etmesini sağlamayı amaçladığı anlaşılmaktadır.

23. Öte yandan 3213 sayılı Kanun'un 7. maddesinde düzenlenen izinler madencilik faaliyetlerinde Kanun'da öngörülen esas ve usullere uyulup uyulmadığının denetlenmesi bakımından önemli bir işleve sahiptir. Bu bağlamda kanun koyucunun itiraz konusu kuralla ayrıca süresi içinde izinleri alınamamış ruhsatlar ile anılan izinleri süresi içinde alınarak Genel Müdürlüğe verilemeyen ruhsatlar hakkında idari para cezası öngörmek suretiyle belirtilen izinlerin alınması yönünde ruhsat sahiplerini zorlayarak bir yandan madencilik faaliyetlerinin denetlenmesini, diğer yandan işletme ruhsatı düzenlenmiş yerler hakkında işletme izni verilmesi suretiyle madencilik faaliyetlerinin devam ettirilmesini sağlamaya çalıştığı açıktır.

24. Kanunla yapılan düzenlemelerin etkili bir şekilde hayata geçirilebilmesi bakımından öngörülen yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlamak ve yasaklanan fiillerin işlenmesini önlemek için hangi tür ve ölçekte idari yaptırım uygulanacağı kanun koyucunun takdir yetkisi

kapsamındadır. Kural maddede belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi hâlinde işletme ruhsatlarının iptali yerine bunların devamı suretiyle madencilik faaliyetlerine yapılan yatırımların korunması ve bu faaliyetlerin devam etmesi ile madencilik faaliyetlerinin denetlenmesini sağlamayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda itiraz konusu kuralın ulaşılmak istenen amaç için elverişli ve gerekli olduğu, amaç ve araç arasında makul ve uygun bir ilişki kurduğu göz önüne alındığında kanun koyucunun takdir alanı içerisinde olan kuralda ölçülülük ilkesine aykırı bir yön bulunmamaktadır.

25. Ayrıca başvuru kararında itiraz konusu kuralda; yer alan izinlerin verilip verilmeyeceği, verilecek ise hangi sürede nasıl verileceğinin belirsiz olduğu, kabahat olarak düzenlenen fiillerin akıbeti belirsiz bir sürece ve idari bir karara bağlandığı, söz konusu izinlerin kişilerin kusuru, dahli ve iştiraki olmaksızın geç verilmiş olmasının müeyyideye tabi tutulduğu ifade edilmişse de Kanun'un 7. maddesinin on birinci fıkrasında; çevresel etki değerlendirmesi işlemlerinin Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından, diğer izinlere ilişkin işlemlerin de ilgili bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca çevresel etki değerlendirmesi sürecinde en geç üç ay içinde bitirileceği belirtilmek suretiyle süreye bağlandığı da açıktır. Bu süre içinde izinlere ilişkin işlemlerin bitirilememesi hâlinde ise bu durumun idare ve mahkemeler tarafından dikkate alınacağına şüphe yoktur. Zira Anayasa ve ceza hukukunun temel ilkeleri uyarınca kişilere ceza verilebilmesi için aranan koşullardan biri hukuka aykırı eylemin kanunda unsurlarıyla belirtilmiş olması, diğeri de bu eylemin o kişi tarafından kusurlu bir hareketle gerçekleştirilmiş olduğunun ortaya konması zorunluluğudur. Bu bağlamda Kanun'da açıkça belirtilmiş olmasa bile somut olayın özelliklerine göre kişiye atfedilecek bir kusur olmaksızın Kanun'da öngörülen sürelerin geçirilmesi hâlinde ruhsat iptali ya da ruhsat iptali yerine dava konusu kuralla öngörülen idari para cezasının uygulanmaması gerektiği açıktır. Diğer bir deyişle Kanun'da öngörülen idari yaptırımın uygulanabilmesi için izinlerin süresi içinde alınamamasında müracaat sahibine atfi kabil bir kusurun varlığı zorunludur.

26. Kanun koyucu tarafından "*süresi içinde izinleri alınamayan*" ve "*Genel Müdürlüğe verilemeyen*" ruhsatlar şeklinde belirlenen itiraz konusu kuraldaki eylemlerin birbirinden farklı olduğu ve farklı şekillerde ortaya çıkma ihtimalinin bulunduğu da açıktır. Bu bağlamda söz konusu eylemler ile bu eylemler hakkında idari para cezasının maddede açıkça düzenlenmesi karşısında itiraz konusu kuralda bir belirsizlik bulunduğundan da söz edilemez. Ayrıca idareden kaynaklanmayan nedenlerle, bir başka deyişle müracaat sahiplerinin kusuru, dahli ve iştiraki ile izinlerin süresi içinde alınamamış olması veya alınan izinlerin süresi içinde Genel Müdürlüğe verilememesi durumunda müracaat sahiplerinin işlemediği bir fiilden dolayı cezalandırılmasından söz edilemez. Dolayısıyla itiraz konusu kuralda suç ve cezaların kanuniliği ilkesine de aykırılık bulunmamaktadır.

27. Açıklanan nedenlerle kural Anayasa'nın 2. ve 38. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

IV. HÜKÜM

4.6.1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'na, 4.2.2015 tarihli ve 6592 sayılı Kanun'un 24. maddesiyle eklenen geçici 22. maddesinin birinci cümlesinin, Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, 1.11.2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Esas Sayısı : 2017/36
Karar Sayısı : 2017/147

Başkan

Zühtü ARSLAN

Başkanvekili

Burhan ÜSTÜN

Başkanvekili

Engin YILDIRIM

Üye

Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye

Serruh KALELİ

Üye

Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye

Recep KÖMÜRCÜ

Üye

Nuri NECİPOĞLU

Üye

Hicabi DURSUN

Üye

Celal Mümtaz AKINCI

Üye

Muammer TOPAL

Üye

M. Emin KUZ

Üye

Kadir ÖZKAYA

Üye

Rıdvan GÜLEÇ

Üye

Recai AKYEL

Üye

Yusuf Şevki HAKYEMEZ